

μεταστρέψη τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίου ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς εἰς τὴν ἔξωτεροικὴν πολιτικὴν, ὡς τοῦτο ἀρκούντως σαφῶς ἔξαγεται ἐκ τῆς δηλώσεως ὅτι ἡ τῆς Ἀγγλίας δύναμις ἔξιντπται ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἰτίσεων. Οἱ ὑπαινιγμὸς εἶναι εὔνόποτος καὶ οὐδὲνὸς σχεδὸν χρήζει σχολείου.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐστραμμένην ἔχουσιν οὐχὶ τόσον πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβαίνοντα δσον εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν ἀντιπροσωπειῶν διεξαγομένας προκαταρκτικὰς ἔργασίας. Μετὰ τὸν κόμιτα Καλνόκνην, ἀράμενον διπλοῦν θοίαμβον τὸ μὲν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ δεκαεπτήδι τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτεροικῶν εἰσόδου αὐτοῦ, ὃπου ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ἐν Πετρουπόλει πρεσβείας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ βαρόνου Χαϊμέρδε, συγχαρητήρια τῶν τε συναδέλφων καὶ τοῦ ὄλου ἐν γένει εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἐκθειάσαντος τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης προσπαθείας τοῦ κόμιτος, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Φάλκ, ἐν πᾶσιν ἐπιδόκιμασάσῃ τὰς δηλώσεις καὶ ἔξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀναιρούσῃ οὕτως ἄρδον τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἔξουσίας θρυλήματα, τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Βιέννη καὶ Πέστη συνεκεντρώσει περὶ ἑαυτὸν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας, δστις ἐδικαιολόγησε τὸν δαπάνην 1,000,000 φλωρινῶν διὰ τὰ ἐν Γαλικίᾳ ὀχυρώματα, καὶ διὰ βαρόνος Κάλλαου, δστις σὺν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἔχων καὶ τὰ καθήκοντα ἀρμοστοῦ τῶν προσητημένων ἐπαρχιῶν ἐπειράθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐν ταύταις διοίκησιν τῆς μοναρχίας καὶ νὰ τεκμηριώσῃ ὅτι ἐσφαλμέναι πάνυ τυγχάνουσιν αἱ ἐν Σερβίᾳ διαδίδομεναι εἰδῆσεις περὶ μεγάλου κινήματος μεταναστεύσεως.

Ἐν Ρωσίᾳ ἡ προσοχὴ στρέφεται οὐχὶ τόσον περὶ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. Γίερς, παρὰ τὰ ἀναγραφόμενα μυθεύματα, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἀναγόμενον εἰς διαπραγματεύσεις δῆθεν ἐν Φρέμδεσβοργ, ἀποληξάσας εἰς τὸν σύνταξιν πρωτοκόλλου, ὥπερ ὑπογεγραμμένον ἐκόμισεν εἰς Παρισίους ὁ ὑπουργὸς καὶ διπερ, ἐπιβάλλον τὸν ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παντὸς ἀπολύτεροι δεσμοῦ τὰ συμβαλλόμενα μέρον ὅταν τὸ ἔτερον τούτων προδῆται εἰς πόλεμον ἐξ ίδιας ὅλως πρωτοβουλίας, δσον εἰς τὸν ἀνακούφισιν τῶν λιμωτέρων. Τπέρο τούτων στεντορείαν ἔβαλε κραυγὴν οἴκτου ὁ κόμις Τολστόν, δστις, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, περιέρχεται τὰ λιμόβλιτα μέρον καὶ διοργανοῖ οἰκοτροφεῖα, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὲρ τῶν θυμάτων.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξε διὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ πάλιν τοῦ κ. Κανόβα, δστις πράγματι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ Δεπρέτης τῆς Ἰσπανίας.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ μὲν Ἐλλάς, ὑποδεχθεῖσα ἥδη τὸ ἐξ Εὐρωπῆς ἐπανακάμψαν βασιλικὸν ζεῦγος καὶ τὸν ἀγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τοικούπην, δύναμένει τὸν ἔναρξιν τῶν ἔργασιῶν τῆς Βουλῆς, βραδύνουσαν ἔτι ἐπὶ τῇ ἀλλείψει ἀπαρτίας, ἡ δὲ Σερβία ἀσχολεῖται εἰς τὸν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Νέῳ κόσμῳ γεγονότων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν ἐν Βραζιλίᾳ διὰ τῆς παρατήσεως τοῦ δικτάτορος Φονσέκα ὑπὲρ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς δημοκρατίας στρατηγοῦ Φλωριάνου Πεζέζότο καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ὑπουργείου, ὥπερ ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ τὸ συνέδριον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ δεκεμβρίου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΙΡΗΣ ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΒΑΤ ΠΑΣΣΑΣ.

Ἡ Α. Υ. ὁ Μέγας Βεζίρης Ἄχμετ Δζεββάτ πασσᾶς ἐγεννήθη ἐν Δαμασκῷ τῷ 1850. Υἱὸς ὁν συνταγματάρχου, εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Κων/πόλει στρατιωτικὴν σχολὴν, εἶτα δὲ εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἤρξατο νὰ καθίσταται γνωστὸς δι' ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργων. Κατὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον ὁ Δζεββάτ πασσᾶς ὑποδέτησεν ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Δουνάβεως, μετὰ τὸν συνομολόγησιν δὲ τῆς εἰρήνης ἀπετέλεσε μέλος τῶν ἐπιτροπῶν, αἵς εἶχεν ἀνατεθῆ ὁ καθορισμὸς τῶν σερδικῶν, ἐλληνικῶν καὶ ρωσικῶν μεθορίων. Τῷ 1884 προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον καὶ διορισθεὶς πληρεξούσιος ὑπουργὸς ἐν Κεττίγην, ἐπεδείξατο ἐν τῇ τῶν λεπτῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεις ἀξιοσημείωτα διπλωματικὰ πλεονεκτήματα. Τῷ 1886 ἀνεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, προύχθη εἰς ἀντιστράτηγον καὶ διωρίσθη μέλος τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου. Προσκτησάμενος τὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀνακτος, ἀπεστάλη εἶτα ὑπὸ Αὐτοῦ εἰς Κρήτην ἐν δυσχερεστάταις περιστάσεσιν, ὡς ἀνώτερος αὐτοῦ ἀρχηγὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτη διατελῶν ἐπέτυχε νὰ συγκεράσῃ τὴν ἀντιστράτητα μετὰ ζωροῦ αἰσθήματος φιλανθρωπίας κατὰ τὸν τῶν ταραχῶν καταστολήν. Τῷ 1890 διεδέξατο τὸν Σακῆρ πασσᾶν ὡς προσωρινὸς γενικὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης καὶ μετὰ ζύλου εἰογάζετο πρὸς εἰρηνοποίησιν τῆς νήσου, ὅτε ὁ ἄναξ, καλέσας εἰς Κων/πόλιν, διώρισεν αὐτὸν τῷ 22/3 σεπτεμβρίου 1891 Μέγαν Βεζίρην εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Κιαμήλ πασσᾶ. Ὁ Δζεββάτ πασσᾶς φέρει βαθὺδυν μουσίδον καὶ εἶναι γαμβρὸς τοῦ Σαβήτ πασσᾶ. Συνέγραψε δὲ «Γεωγραφίαν τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους», — «Ιστορίαν τοῦ ὁθωμανικοῦ στρατοῦ», ἵς μόνος ὁ πρῶτος τόμος ἐδημοσιεύθη, κλπ.

ΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Γνωστὸν ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος ἡ ταπιτουργία ἦτο γνωστὴ καὶ ἔξισκετο παρὰ διαφόροις λαοῖς. Πάντες οἱ τὰ τῆς ἀρχαίας τέχνης ιστορήσαντες ἔξεραβαν τὴν λύπτην αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πληρεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἀναγομένων λεπτομερειῶν. Τὸ κυριώτερον ὅμως τῆς ταπιτουργίας κέντρον ἐπηρέζειν ἡ Ἰανατολή· οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἐκόδιμον τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τὰ τῶν βασιλέων ἀνάκτορα διὰ πλουσίων ἐπιστροφών αὐτῶν μεταξοπικάτων τε καὶ χρυσοκεντήτων καὶ ειργασμένων διὰ τῆς κερκίδος ἡ τῆς βελόνης. Εξ Ἰανατολῆς ηρύνοντο πάντων μὲν τῶν χρόνων οἱ Ἑλληνες, οἱ πρὸ τῆς παρακμῆς δὲ Ρωμαῖοι τὰ πολύτιμα ταῦτα πλεκτά. Παρὰ τῷ Ὁμηρῷ, τῷ Ἡρόδοτῷ καὶ τῷ Φιλοστράτῳ πολυάριθμα παρετηρούντα χωρία, ἀναγρύμενα εἰς τὰ σχεδιάσματα καὶ τὰ ποικίλματα, ἄτινα παριστῶν μυθολογικά ἡ καὶ ιστορικά σκηνάς. Οπωσδήποτε οἱ τῆς Ἰανατολῆς τάπτες προξενοῦνται ιδιαιτέραν ἐν Εὐρώπῃ ὑπόληψιν κυρίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεύθη, καὶ ἐκτῶν ναῶν περιῆλθεν εἰς τὰ μέγαρα, καὶ σύμερον δ' ἔτι ἀπαντῶσιν ἐν τε ταῖς ἀρχαίαις μπτοπόλεσι καὶ τοῖς ἀρχαϊκοῖς οἰκίμασι θαυμάσιαι συλλογαί, εὐρωπαϊκῆς ἀπολαύσουσαι φύμης. Οἱ πττον τεχνικοί, κατασκευαζόμενοι πιθα-